

મહાત્માજીની જેલ જાત્રા

-ને- વિદ્યુત્તેજી

V ખાદીના ઉપદેશ.

11-10-19

1922

સંગ્રહ કરી છપાવનાર,
રાયચંદ હીરાચંદ શાંક,
સ્ટેશન રોડ, સુરત.

કીંમત રૂ. ૦-૧-૦

20242

વાપરો! વાપરો વાપરો!

યુગલ એન્ડ કુંભાં

બનતું સૌભાગ્ય કુંભકુંભ કું વાપરો.

મગવાનું હિંમત સુરત સ્ટેશન સામે.

જાહેર કરવામાં આવેલું
જાહેર કરવામાં આવેલું

જાહેર કરવામાં આવેલું

સુરત બસનપુરી ભાગળ પર આવેલા શ્રી 'અંબિકા વિજય
પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં હરગોવિન્દાસ હરકીશનદાસે છાપ્યું.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૧૫૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મરુતીબાઈની જેલમાં

વિષય ૬ : ૧

મહાત્માજીની જેલ જાત્રા

ને આદીનો ઉપદેશ.

દોહરો.

ગંગાજળ નિરમળ સમુ, સુધ્ધ પવિત્રજ સાર
તેવું કુળ. જે માહરું તો પડ પાસા પોખાર.

દાર-તાડીનો ફટકો.

રાગ-ખુને જીગરડો ખીને હું બસ ગમમે તોરે ચાર.
દાર તાડીની હીવાનીમા, ડુખી હિંદુસ્થાન
છાડો હવે તો હદ વગી, ઓ હિંદુ મુસલમાન
શું સ્વાદ હશે એ મીઠા, કંઈ લાજ વિનાના હીડા
શાંધે દારના પીકારે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧
કંઈ લથડીયાઓ ખાતા, કોઈ નમ્ર વગી દેખાતા
છતા નથી શરમાતારે. ઓ હિંદુ મુસલમાન ૨
કંઈ ન્યાતવરે જે આવે, તાડીનાં ઘડીયાં લાવે
પછી પંગતમાં પીરસાવેરે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૩
કોણી દુબળા ને ઘાંચી, ખતરી ગોલા ને માછી
ખીતા તે ઢીચીરે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૪

ઉઘ રવીના કીર્ણે, સખત મઝુરી કરતા
 પીઠામાં પઇસા ભરતારે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૫
 ગુલામી ક્યારે છુટે દારૂ પીવાનો મુકે
 ત્યારે ગુલામી તુટેરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૬
 જે પાપ જેમાં ગણુતા તેમાં મદદ શું કરતાં
 દેશના દ્રોહી થાતારે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૭
 દારૂ તણા દીવાના રહેશે કુફ્રન વિનાના
 વળી રિથર નાહિ ઠરવાનારે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૮
 પીતા થયા નરનારી ખોટ્યું ખાતું આગકારી
 કમાણી ગાલી ભારીરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૯
 કોઈ ભાંડ નૂખથી ખોલે ગાડાની રાફક ટાલે
 ઈબ્રાહીમ પડદા ખોલેરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૦
 માં જહેન વહુ ને દીકરી આંખે કદી નવ જોતા
 મનમાં આવે તે બડતારે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૧
 દીન રજનિની અથડાતાં કંઈ તિગીરમાં કુચાતા
 ગરમમાં ગેશા ખાતારે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૨
 બ ગ ગ બ કીને બક્રા નિશામાં લવાવી કરતા
 રખડેલ સમ સ્વડતા ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૩
 કે પીવા પીઠામાં જાગે કે ખાનગી મંગાવે
 એ દેશને હુખાવેરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૪
 એ જ્ઞાત લાગિની માત્ર વ્યસન એ નહારા
 મહુકે નિશાથી રહે ન્યારારે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૫

મહાત્મા ગાંધીજીનો લેખ.

(લાગી લગન મને તારી.....એ રાગ)
 તે મને માયા લગાડી રે આશ્રમના જોગી....તે મને
 સાબરમતીને તીરે આશ્રમ બાંધ્યો બાવા
 ખાદી સરવેને પહેરાવીરે... ..આશ્રમના જોગી
 ઘોળી ટોપીની જમાન બહુ શે:લે બાવા
 સ્વરાજ બંસી બજાવીરે....આશ્રમના જોગી
 હિંદ આખામાં હાક નમાડી બાવા
 પ્રજાને ઉગતી જગાડીરે....આશ્રમના જોગી
 પ્રજાના સુખ માટે લેખ ધર્યો છે બાવા
 લંગોટી અંગે તે સોહાવી...આશ્રમના જોગી
 ખ્રીટીશ સન્યને રહેજે હઠાવે બાવા
 રેંટીયો ચક્ર ચઢાવિરે....આશ્રમના જોગી
 ગરીબને ધન્યવાન બનાવા બાવા
 સાધન રેંટીઓ સીખાવોરે....આશ્રમના જોગી
 મંત્ર ખાદીનો બંસીમાં વાગે બાવા
 રેયતને વેણી બનાવીરે....આશ્રમના જોગી.
 હિંદ આખો તુજ નામ જપે છે બાવા
 શારે ભભુતી ભમરાવીરે.....આશ્રમના જોગી

ખાદી નગર સુદ્ધ 'ખાદીનું' ખાધું ખાવા
 કેંગ્રેસ ત્યાંતો ભરાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 સંવત ઓગણી ઇઠોતેર સારી ખાવા
 માગશર વઢી દાદશીરે.....આશ્રમના જોગી
 દેશો દેશની રેયત આવી ખાવા
 આનંદ અંજ ના સમાઈરે.....આશ્રમના જોગી
 દીન આઠ અંગે ઉમંગ ન માયે ખાવા
 પૃથ્વી આનંદે છવાઈરે.....આશ્રમના જોગી
 હીંદુ ભાઈએને વીનંતી કરૂં છું વાલા
 ખાદી પહેરજો સુખ માનીરે.....આશ્રમના જોગી
 હીંદુ માતા પરાધીન પડી છે ભાઈઓ
 મુક્ત કરો રેંટીઓ ફીરાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 હીંદુ મુસલમાન એકજ આવો ભાઈઓ
 સ્વરાજ હોવામાં જાશે ફાતીરે.....આશ્રમના જોગી
 બેઉ કરજોડી અરજ કરૂં છું ગાંધી
 પ્રભુ આશ પુરે તમારીરે.....આશ્રમના જોગી.

વિદેશી કાપડની હોળી.

બાળી નાંખોરે કાઈ બાળી નાંખોરે,

તમે વિદેસી કપડાં બાળી નાંખો.

જેને હાડ માંસની ખેર ચડે,

તેને હિંદુ મુસલમાન કેમ ચડે.

હવે દેસનું ગોરવ કંઈ રાખો,

તમે વિદેસી કપડા બાળી નાખો.

હજારો ગાયો કપાયે છે, તેનું ગોસ વિદેસી ખાયે છે
અબીમાન હવે કઈ દેશ ધરો,

તમે વિદેસી કપડા બાળી નાંખો.

કરોડો રૂપીઆ જાએ છે, વિદેસી મેંજે મારે છે
બની દેસી પરાધીનતાં તોરો,

તમે વિદેસી કપડાં બાળી નાખો

દેશ તમારો દુઃખી છે, આય મહિલાઓ ભુખી છે.
હવે સ્વતંત્રાને કંઈ સીખો,

તમે વિદેસી કપડા બાળી નાખો

વિદેશી કાપડ બાળેજે, પાપ તેનું ધોવાએ છે

તેથી સ્વશાન્ત્ય નજીક આવે છે,

તમે વિદેસી કપડાં બાળી નાખો.

સ્વરાજ લેવું રહેલ છે-રાગ

પરદેશી દાપડ છોડો ને સુંદર ખાદી પહેરો-મારી બહેનો,
 ગાંધી છોડવવા રહેલ છે.
 બલકાને ફેશન છોડો, જાડી ખાદી પશુ પહેરો-મારી બહેનો
 આળસપર નિંદા ત્યાગો, રેંટીયા શું પ્રીતિ બાંધો-મારી
 ખાદીની ધુન લગાવો, ખાદીનું વાન જગાવો-મારી બહેનો
 ખાદી તાકા લઈ ફરજો, સૌન તમ જેવા કરજો-મારી
 ઘરમાં સૌને સમજાવો, ખાદીનો મંત્ર પડાવો-મારી બહેનો
 વીવા કે મરણા ટાણે, ખાદી વાપરજો કાણે-મારી બહેનો
 શાળા સરકારી નમાલી, છોડાવો એની ચુલામી-મારી
 વણુનારો તાણો વાણો, અંત્યજને બંધુ જાણો-મારી બહેનો
 સભામાં થાજો સૌ પહેલા પા રૂપીયો આપી બહેલા મારી
 મર્યાદા ખોટી છોડો, પામર બંધનને તોડો-મારી બહેનો

(રાજ્યો.)

હાય હાયરે પુલણુ પુત્યા નકાગા
 પ્રશામતમાં ખાસડાં ખાતનારે હાય હાયરે.
 આંદ દેખીન દિલકુ ચમકે

માન મલતાં મુખડુ મલકે
 હિંદ ખાતર દિલના ખટકેરે હાય હાયરે.
 વૃથા જીવન એળે લુટાયું
 તોય મરતાં ન ધન સાથ આંધું
 હાય હિંદી તે જ્ઞાન કયાં ગુમાવ્યું હાય હાયરે.
 એમ કરતાંરે બંધાશે ઠાઠડી
 પાછળ કુટશે હાય છાટડી
 કહેશે વૃથા ગુમાવી જાતડીરે હાય હાયરે.
 હિંદિ થઈને હિંદિને હણું.
 ખાય ખૂબીથી તોયે ખોતરતો
 પુલ્યો ફાગટ ફના થઈ મરતોરે હાય હાયરે.
 હાથે કરેલાં હૈયે અથડાશે
 ત્યારે ગાંધીની શીખ સમજશે
 મોહન કહે પાછળથી પસ્તાશેરે હાય હાયરે.

મહાત્મા ગાંધીજીને ચરણે.

દુર્બળતા દેને તજી કંકણ કાચર કામ
 શૂરાતન લેને સજી અમર થયે તુજ ન.મ
 અમરતો તે થયા કે
 જેણે પરને માટેજ જન્મ લીધો

હર હર સ્વદેશ.

રે સિદ્ધ તણા સંતાન ગરજતા ગયા છોડીશું હીંદ
ડોલાવતા ડગમગ કુંગર તં જીવે હુંડાતું હીંદ

કયાં દુર્ગાદાસ શૂરવીરએ

કયાં ગયા શીવાજી શૂરરે

જેણે અરીનાં અરે કાળજા લેદયાં છે છીન્દ બીન્ન
કયાં રમણુ યુદ્ધના યોદ્ધા

કયાં રામ રાજ્ય અયોદ્ધા

તે રામ રાજ્ય રસમય સૂત્રોતું ખરે હૃદયમાં ખીંબ

કયાં હાય ગુલામી આવી

કયાં દેશ દશા દૂર ભાવી

તે જોઈ હૃદયમાં જરી કયાના આવે શું દૂરદિન

પાપાણુ હૃદય પીગળતાં

જોઈ કલ્લ પંબળે કરતા

જન્મીયનવાળાં જાન શીકરી હણે બુદ્ધ આધીન

કયાં ખીલાંફતની ખાતર

થયા બંધન મોલા ખીસદર

રે સદી ગુલામી જીવે જાતમાં બાણે નમાલાદીન
 રે કૃષ્ણ ગાંધીજી ગરવા
 જે જીવમ અનીતિ હણવા
 લે દીએ સુદર્શન ચક્ર રેંટીએ અને પાપીએ દીણ
 હઈ તણ અપાટા વાતો
 સહુ ખાતે રેંટીએ કાંતો
 અને સાચા સ્વદેશી મુતર તાંતણે સ્વરાજ્ય છે આધીન
 શું તોપ ગોળા ત્યાં કરશે
 જ્યાં હરી સુદર્શન ફરશે
 છે સાચ હરીની સાચ કામમાં બનો બક્ષિતમાં લીન
 મહા તાજ વગરના રાજ
 મહાત્માજી જીવજો આઝા
 જે આજે ગુલામી દોર તોડવા જેલે વસે રણધીર
 જેલ બંધનને પરીહરવા
 કહે ગાંધી ખાદી વાપરવા
 પછી થશે અભય તું સરસ સમયને સાધીને શૂરવીર
 હગમગ સત્તા હગમગશે
 જ્યાં આત્મબળ સંચરશે
 ટળશે અરીને વરશે વિજયની માળ ગરજશે હીંદ

આવો આવો અસહકારી બેનડી, માત ભારતીને

આંગણે સાહેલડી

ઉગે ભારતી પ્રભાત પ્રીય બેનડી, ઉષા સોહે

સ્વરાજ્યની સાહેલડી

દુઃખ દેખી નીજ માતનાં દ્રવ્ય હૃદય પાપાણુ

બુદ્ધ અનિતિ ટાળવા

બન્યા ગાંધી સરદાર

હીંદુ ઈસ્લામ શાંત સાથીઆરે

શોકત મહમદ બુદ્ધ ગાંધીઆરે

રણ આંગણે ઉભાં અમે બેનડી તજી તરવાર તીરને સાહેલડી

સજ્યાં શસ્ત્ર અમે શાંતીનાં બેનડી આત્મ બળને યોગે ઓ

સાહેલડી

ચક્ર બુદ્ધર્શન જ્યાં ફરે જ્યાં કૃષ્ણ ગાંધી સરદાર

સત્તા બળ યાં ધ્રુવ ફરે રહ તાપ ગાળા તલવાર

મુતરને તાંતણે સ્વરાજ્ય બેન આવશે

સહુ ખાલી પહેરે દીન કથા ફર માગશે

જતાં જેલે જે દેશભક્ત બેનડી અર્પો વિજય સૂત્ર માળ

ઓ સાહેલડી.

તેનાં પંથે પળોતે સહુ બેનડી કાંનો રેંટીઓ હા રેંટીઓ
સ્વરાજ્ય કેમ મળશે ઓ સાહેલડી.

(લાગી લગત મને એ રાહ.)

માગ્યે સ્વરાજ્ય નહિ મળશે હો જનુની જાયા માગ્યે
સ્વરાજ્ય નહિ મળશે—ટેક.

નહિ જાગે ના જરૂર જુલમ કરશે હો જનુની જાયા
માગ્યે સ્વરાજ્ય નહિ.

મોટી મીંટીઓ બરીયુ દીધું, કાર્ય કર્યા વીણુ કદી
રૂળ દીધું

કર્મ કરે તે સહુ મળશે હો જનુની જાયા

શેર.

રે ઝુંપડીમાં જાનેરે કુરબાન ભૂખે થાય છે.

રે લૂંટડી સમનાર નર લીખ મારતા ભયકાય છે
મહેનત કરે બેતાબી પણ એના પાયાય છે

રે રે દશાએ દેશની બેઠ હૃદય સગગી જાય છે
બે બે લુટારો લૂંટ કરતા, હો જનુની.

કૃષ્ણ ગાંધીની શીખ ઉર ધરજે.

ચકે રેંટીઆ સુદર્શન કરશે
 તો આશ અંતરની ફળશે.....હો જનુની બાયા
 થંભળના ઈન્સાફમાં રે હાય કતલો શું કરી
 પેટે ચલાવી ચોટ ચામુક મારતા જુદમી અરી
 એ બંધુ ખાતર પ્રાણ પાથરજે
 ચરખો ચલાવી ખાદી ઉર ધરજે.

તો જહમૂલ જુદમ સહુ ટળશે.....હો.....
 બહુ બહુ કહ્યું બહુ સાંભળ્યું ગસ હૃદય આ સળગી બહુ
 અન્યાયને જુદમો રાણી આંખો જીગર રહતું થયુ
 એ જીગર આંસુને લોવા
 જો ચહે હીંદની શેવા

તો ઝુકાવો સ્વરામ્ય ઝટ મળશે, હો.....
 મોહનમાળ આલે કંઠ ધારી
 રણમાં પડે હર વકેશ પુકારી
 ચહોતો ડુંગર ડગમગશે હો જનુનીઆ.....
 કેમ કહો શું કરશે.

સુરતના સેલાણી.

કંઈ દાઝે ભારતની આણીરે સુરતના સેલાણી
 તને ગાજશોખ મનમાનીરે સુરતના સેલાણી,—ટેક.
 સુરત નામ સોહાગી પણ કંઈ બદ સુરતનાં કામ

સુરન સહુણી પ્યારી ફડી, પણ નાકે નગુણ નકામ—
સેલાણી

વિદ્યા વિદીત ઘણા જન ગુણીવલ્લ, પણ લાષા બૂત સમાન
માદીકરી સુણતાં સહુ જોલે, જે સુણી શકે નહિ કાન—
સેલાણી

વિનય વિનાની લાષા જોલે, મદીરા તાડી મસ્તાન,
ભેગ ભોગવવા ખાનપાનમાં રાગનણા નિધાન—
સેલાણી

ત્રિયં હીણુ વસે વધું પુરૂષો કામીની ક મે તમામ
સ્વાર્થ વિષયની ચાલે સઘના નિર્લજ નફ્ટ નકામ—
સેલાણી

ખોટ ખર્ચમાં કરે ખરાખી ઠાઠ મહી વીણુ દામ
ભપકે ભારે બખરે રહાલે અંદર પોલ તમામ—
સેલાણી

સકગુણીને ગુણહીણુ બનતા બને કામીની નીષ્કામ
કલંક લાગે વગર વાંકનું, કેમ સહી શકે ધનશામ—
સેલાણી

અલખેલી બની ચાલી નીકળી મોટા મંદીરનુ નામ
દર્શન મન પ્રિયજનનાં કરવા ધરે ભક્તિ બદનામ—
સેલાણી

ફેશનમાં પુર ફસી હશીને ચાલે ચોક બજાર
છળે છટકલો છેલ ફેલથી ફના કરે ઘરબાર—
સેલાણી

વૃથા વાણીમાં હિંમત રાખે બળમાં ગૈરી સમાન
કચ્છ વાળી ફેરે કંઈક કામીની યોદ્ધા સમ અભિમાન —
સેલાણી

ટોળે તાપ સહુ તાડી પીતાં દરરોજ તાડી મેમાન
સારા દિવસની સહુ કમાણી પીડે જમા તુકશાન —
સેલાણી

કારીગરી કરે બહુ કારીગર જરો રેશમની નાચુ
રોજ કમાયે પીડે જાએ આખર તાણુમતાણુ —
સેલાણી

હજાર રૂપીએ ઘોડાગાડી દશ હજાર જે હામ
મોટર વસાવે મુખ મલકાવી એક પચીસની હામ —
સેલાણી

વિષય ભયંકર વિષધર મહાલે ગુણીકા કરતી ગાન
હામ દઈને ડાહ્યો દીવાનો ગાન મહી ગુલતાન —
સેલાણી

ગાયન.

ધીરો ધીરો આલેરે ! મીઠા મીઠો ગાજેરે !

રૂઠો મારો રેંટીઓ હેઠળ !

ધીરો

એ રેંટીઆમાં દેશોદયના નીકળે તાર

એ તારે તારે ભાણું ભારતનો ઉધાર રે !

ધીરો

(સાખી)

ત્રાક રૂડી પાંખા રૂડા ઉજ્જવલ તેનાં નાગ.
 ઉજ્જવલ પૃથ્વી ઓપતી ઉજ્જવલ મારા હાથ.
 હુઃખો સહુ હરતોરે ! અભયપણે ફરતોરે !
 રૂડો મારો રંડીઓ હોણ ! ધીરો

બુકાવી શીરને સાટે લડયા એ એ તાજને માટે
 છતાં ના દાદ કંઈ દેતે-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે--
 લડયા વાંદેશીએ । સાથે પીટનના વાવટા કાળે
 છતાં લાયક નથી સાખે-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 થઈને રાંક કરગરતાં અમે માગ્યું અમારું તો.
 છતાં દઈશું કહી દમતા કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 ખિલાફત ધર્મ ખાતર જે મુસલમાનીને હૃદય ભીતર,
 લગાવ્યું હાથરે ખંજર-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 લખીત એ લેખ રાણીના ન ખંધન હાંચ ધર્મમાં,
 છતાં છે છેક અવગણના-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 અમે ચેતી અમારું શું હવે શોધી અમે લઈશું,
 છતાં તમને ગમે તે ના-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 અમે હસ્તે વણી ખાદી પહેરી સ્વેતને સાદી
 તુટે વેપાર વિદેશી કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 કરે શિક્ષણ નમાલા લાગે અમે તેને તણ દઈએ,

છતાં તમને ક્યે ના તે કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 વિદેશી માફને છોડો વિદેશી બંધને તોડો,
 પહેલેથી જણાયું તો—કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 છતાં રે શૌકતઅલી સહ બીજા નેતા ક્યાં બંધન,
 કરવા સ્વરાજ્યનું ખંડન—કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 દખાવી દાખલા દેવા અમોને ભીડ ગણી લેવા,
 ચલાવો આ અદાલત પણ—કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 હવે અપમાનથી મરવું ગુલામીથી જવું જેલે,
 અમે ખ્યાડું ગણ્યું છે તો—કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 અરે પંજાબના ન્યાયે કતલ કંઈ બનની કીપ્રી
 છતાં હીંદ રહે સાંખી—કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 અમે ખાદી પહેરી તો તમે તે ફાડી તોડો છો
 દખાવો દેશનો હુન્નર—કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 તમારા સ્વાર્થની ખાતર કરો આ હીંદને ધાયલ
 ભલે હીંદી જુએ મરતા—કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—

વાંચો! વાંચો!

જુના અને જાણીતા

— સુરતના પ્રખ્યાત સુખડીઆ —

રાણુછોડદાસ વનમાલીદાસ.

ખરડીવાળા.

ટોા ખરાનપુરી બાગોળ-સુરત.

પ્રાંચ-લુલેશ્વર રોડ મુંબાઇ નંબર ૨.

હમારે ત્યાં અત્રે દુધ બાલીને ખરડી, પેંડા,
ઝાપરાપાક, દુધીનો હલ્લો, તથા બાસુદી વીગેરે
ધણાજ ફરમાસુ મલશે, તેમજ વરદી આપવાથી
શીખંડ બનાવી આપવામાં આવશે.

બહાર ગામના ઓર્ડર ઉપર પુરતું ધ્યાન
આપવામાં આવશે.

ભાઈઓ! જરા સજુર કરો.

તમાએ ઘણી જાતની ખીલની દવા વાપર
હશે પણ નાશીયાસ થયા છે તો એક
વાર હમારો ખીલનો મલમ વાપરવા
ખાસ બલામણુ છે.

તેમજ લાહોરવાલા પ્રખ્યાત પંડીત ડાકુર
શર્માની ખનાવેલી તમામ દરદો ઉપર અકસી

આમૃતધારા

તેમજ જામનગરવાલા વૈવશાસ્ત્રી માણીશંકર
ગોવીંદજીની શક્તીને માટે પહેલવાન
જેવા ખનણું હોય તો વાપરો
આંતકનીગ્રહ ગોળીઓ.

સી. એન. પ્રધર્સ.

દરેક જાતની દવા સેટ સાથુ કોલનચાટર
તેમજ પ્રાવીજન ચાહ કોર્સી વેચનાર.

કણ્ણપીઠ બજાર- સુરત.

